

לגנוב ולשקר. בבית הוסיפה שגם לזנות ולגנוול, אולם רק לא לעבוד ככל בני האדם הישרים. שהם לדבריה מטומטמים.

ערומה

עם זר

פרצת בגידותיה ויחסיה האינטימיים עם אנשים שונים קשה כלל להעלות על הגייר. היא חיה למעלה מחמש שנים בדירתו של ד"ר — שברח ממנה לחוץ-לארץ אחר שהביאתהו כמעט עד לידי שיגעון. באותו זמן הכירה אותי, והסתירה הכל ממני.

● הקופה קצרה בלבד אחר נישואי הפשתיה בביתי עם גוי אנגלי בשם סילי. טו, כששדחה בחוץ, שמלתה מורמת כלפי מעלה, ויחדיו שותים ויוסקי בביתי. הפתעתני אותם כשבאתי באמצע העבודה הביתה. עם הגוי הנ"ל קיימה יחסי אישות, בילתח בבתי-מלון כמו הילטון בתל-אביב ואינטרקונטיננטל בירושלים. להצדקתה בבית-הדין, בהרכבו הקודם, טענה שסילי טו לא היה אלא "קליינט" שלה. כל אותה עת, מרגע שנישאה לי ועד היום, המשיכה לאחוז בדירות מספר בכל חלקי העיר. כל זאת — על-מנת "לבלבל את האוייב", כדי שאייאפשר יהיה לעקוב אחריה ולתפוש אותה. על-מנת לקיים את האפשרויות הנ"ל ולעמוד בגטל ההוצאות שחיים מעין אלה הצריכו, לא היססה האשה לקיים יחסי אישות עם כל המרבה במחיר, ובתור עזר רכתידין ערמומית, הסרת-מצפון ונוכלת לא היססה להשתמש בכל ארגומנט ודרך על מנת לתבוע ולגייס כספים מכל מקור ובכל דרך.

מאהב

צעיר

ידי העזירה שהרעבתי אותה ואת הילד-דים ולפיכך הגישה תביעה למוזנות וכל פעם בקשות להגדלת מוזנות. מאנשים שונים היא גולה את כספם והללו הגישו תביעות נגדה.

יפו ירושלים, ששימש לזנות ושביתתיים נסגר ע"י המשטרה, ובעליו חזקן, אסולין, נדון למאסר על בעילת קטינה.

הזקן אסולין קיבל מחסדיה והיא היתה עבורו, כפי שהתבטא בפני אשתו, "האור שבחיי" — וזאת תמורת הלוואות שסידר לה מערבים עשירים, קליינטים של הפרו-צות מבאות המלון. בעלת המלון צעקה עליה פעם: "לא ראיתי בחיי עורכת-דין זונה שכמותך".

למרות שלא קיימתי ואיני מקיים יחסי אישות עם האשה מיום נישואי, לוקחת הנ"ל בקביעות גוללות למניעת הריון מסוג מינובלר. ידוע לי אף הרוקח שאצלו קנתה האשה גוללות אלה.

הבאתי לידיעת בית-הדין העתק מכתב שנשל לידי במקרה, מחברת שידוכים המ"י יועד לאשה, עם רשימת כתובות מועמדים. מתוך המכתב מתברר שהאשה חייבת כסף לחברת השידוכים, היכריות והתכתבו-יות". כאחר והיא מקבלת מהם כל הזמן כתובות מועמדים ומשתמשת בהם לצרכיה.

בודדה

בשטח הגדול

ד"ר בועמי פייט, מרצה באוניבר-סיטת ת"א, שלח אלי מכתב שבו הודיעני שביום השישי, 28 לאוגוסט 1970,

לילדי. האשה טענה ששיחדתי את פקידי לישכת-הסעד.

נגד האשה נפתחו לפחות 4 תיקים פליליים והיא הורשעה כבר על אחד מהם לפחות, והשאר מחכים להחלטות השופט-טים.

גזל של

48,000 ל"י

עד כאן דבריו של הבעל בפני בית-הדין הרבני.

אור נוסף על הפרקליטה המיוחדת-במ"י נה, שפך הבעל בתביעה אחרת, אותה הגיש לבית-המשפט המחוזי בירושלים נגד

ידידת השוטרים

אפריל 1967: עורכת-הדין אילנה רבינו ביץ בטקס ברית-המילה של בנה, בחברת ידידה, מבין צמרת מישטרת ירושלים: טגן-ניצב אברהם תורג'מן וסגן-ניצב שמואל מרקוביץ, ראש ענף סיור ומיבצעים במחוז.

מאהבה הצעיר של אשתו, סרן יוסף קופל-מן, ששירת או במפקדת כוחות צה"ל ביריחו.

וכך נאמר בכתב-התביעה:

התובע מסוכסך עם אשתו מזה שנים אחדות, ובמסגרת התדיינויותיו עם אשתו בבית-הדין הרבני הוטל עליו לשלם לאשתו עבור ילדי הווג מוזנות בסך — 450 ל"י לחודש.

אשת התובע הינה עורכת-דין במקצוע עה, ומשתכרת — 2,000 ל"י לחודש-מע" בודדה.

לפני 18 חודש החל הנתבע (קונסלמן) מתגורר בקביעות עם אשת התובע בדירה ברחוב טשרניחובסקי מספר 35 בירושלים, ומאז ועד עתה ממשיך הנתבע להתגורר עם אשת התובע בדירה הנ"ל. על אף זאת, ממשיכה אשת התובע להתגורר גם בבית התובע... וליהנות כחפצה ממשקי הבית ומן המיזרכים שבדירת התובע. מאז-החל הנתבע מתגורר עם אשת הנתי-בע בדירה הנ"ל, החל הנתבע מעביר שלא כדון לרשות עצמו ולשימושו את:

(א) הכספים שמרוויחה אשת התובע. (ב) דמי-המוזנות שהתובע משלם לאשתו עבורה-ועבור 2 ילדיו מדי חודש. (ג) מיצ- (המשכ"ב בעמוד-26)

בהצות-הלילה, ראה את אשתי מטילת בשטח הגדול ביטו העתיקה. הוא הופתע ומצא לנכון להודיעני על כך. בידי מכתבים רבים נוספים המצביעים על קשרים אינטימיים מצידה עם גברים שונים — כל זאת בתקופת נישואי. ככתב תביעה למוזנות נגדי טענה הי אשה שהכנסתי עולה על — 5,000 ל"י לחודש. הבאתי מיסמכים על הכנסתי — והיא טענה ששיחדתי את מס ההכנסה. הבאתי מיסמכים שאכן השארתי לה כסף, ומיא ביזונה סכומי-ענק, והיא טענה שהי מיסמכים מווייפים. לישכת-הסעד קבעה על סמך חקירה יסודית על-יחסי ודאגתי

עצירת השוטרים

ספטמבר 1973: עורכת-הדין אילנה מרקו-ביץ שוב בחברת שוטרים — הפעם כשהם מביאים אותה: עזורה על ביזיון בית-הדין, לביה"מ. לידה מפקח-משנה ליאון גוטמן, ראש יחידת חליווי של שאטרי היכל-הצדק.